

KUSTBON

Veckotidning för svenskarna i Estland.

Tredje årg. No 33.	Prenumerationspris. 1 månad Mk. 3:— helt år ” 36:— I Sverige: 1 månad Kr. 0:50 helt år ” 6:— I Finland: 1 månad Fmk. 1:— helt år ” 12:—	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval	Annonspris. 50 penni pr mm. I Sverige: 10 öre pr. mm. I Finland: 20 penni pr mm. För annons, som införes 10 eller flera ggr, räknas 20% rabatt.	3 nov. 1920

Aiboland.

Av praktiska skäl måste man söka införa ett särskilt namn för den svenska stammen i Estland, ty att under alla förhållanden begagna uttrycken "svenskarna i Estland", "estsvenskarna" eller "Estlandssvenskarna" faller sig alltför otympligt och ibland även obestämt. Det är nödvändigt att ha ett enda ord, som omfattar alla de orter, där svenskarna äro bosatta. Ett sådant ord är likväl ej så lätt att finna, ej heller är det rådligt att uppkonstruera något alldeles nytt ord. I gamla tiden kallades området från Hapsalviken ända till Spithambudden "Eyland." Detta var visserligen det plattyska uttrycket, men det låter sig mycket väl tänka, att det samtidigt var den rent svenska benämningen på denna kuststräcka. I ena såväl som i andra fallet betyder ordet på nutidssvenska Öland, och detta passade ju bra den tiden, då Nuckö ännu utgjordes av ett antal större öar. Ordet "ey" i betydelsen ö förekommer ju ännu i Eisel (Ösel), som fordom hette Eysysel. Benämningen "Eyland" kom med tiden ur bruk, i stället började man använda "Egeland" men endast om kuststräckan från Harbovike till Spithambudden eller Rikullvelde (Rickholz) i sin helhet. När sedermera herrgården, som uppstod på det ställe, där byn Rikull stått förut, utvidgades till att omfatta hela den nuvarande kommunen, upphörde småningom benämningen "Egeland" och ersattes med det nu brukliga förvrängda namnet Rickholz.

Men varken "Eyland" eller "Egeland" kunna numera återkallas till liv och skulle heller ej lämpa sig så väl som benämning på alla svenskorterna tillsammans. Det enda ord, som här kan komma ifråga, torde vara Aiboland. Naturligtvis skulle man ju kunna göra invändningar även mot bruket av denna benämning, men det torde säkerligen bli svårt att finna något bättre. Det gemensamma namnet måste ju ha ett säkert stöd i någon av de orter det omfattar, i detta fall hänför det sig till aiboa (Rågöborna), som dessa kallas i Rikullvelde och annorstädes. Med tillägget av land får ordet en vidsträckt betydelse och kan gott upptagas som enskilt och officiellt uttryck för alla svenskorter i Estland.

J. B.

Släckta fyrar.

Original för Kustbon.

Det kom ett bud som sänkte.
kring Sveas skär och stränder,
var vänlig fyr som blänkte
i midnattsmörker ned.
Vad manne väl man tänker . . .
man vet väl vad som händer,
då icke fyren blänker
å mörk- och villsam led.

Rorgängarn, som av traden
förlorat alla känningar,
hur skall han styra Pfaden
i mörk-och stormfylld natt,
då stormen sliter tågen
och förut ryter bränningar —
Han får ta Gud i hågen
i mörkret vid sin ratt.

Längst ut där skummet stänkte
och vit och vred gick bränningen,
där Klippfyrn annars blänkte
så vänligt, ljust och glatt
satt far vid skumfälld ruta
och läste straxt för "tänningen",
att Jonas med sin skuta
går där förbi i natt.

Med oro i sin stämma:
"Vi måste fyren tända",
bad ängslande mor Emma,
"ty sjön går hög och vred.
Som vrak med man och skuta
väl annars kan det hända,
att Jonas seglats sluta
i natt å stormig led."

"Väl hög går havets bölja,
jag kan hit in det höra,
men dock jag måste följa
min plikt, du mor, trots allt.
Hur än sig ödet vänder —
vi kunna intet göra,
sen vi uti Guds händer
vår käre son befallt".

*

Så långsamt natten skrider . . .
o kunde tiden ila!
Det dagas dock omsider —
hon hastar ned till strand.
I första skära gryningen,
då stormen gått till vila,
hon fann sin son av dyningen
som lik vräkt upp på land.

Därute hög gick bränningen
och över skär och bankar,
flög skutan, som all känningen
förlorat av sin led.
De sökte vid Fäöarna
förgäves kasta ankar;
de fördes av brottsjöarna
mot Klippfyrns brännskum ned.
Mot skarpa Klippfyrnsreven
en redlös skuta stötte
och körde fast med stäven
och sjönk och gick i kvav.
Och ingen enda räddades,
envar sitt öde mötte —
Åt alla samfällt bäddades
i havets djup e. grav.

De gamla gå till vila,
men mor hon ligger vaken,
ty tankarna de ila
till hennes ende son.
Hon smyger upp, sig kläder,
förskräckt att väcka maken . . .
Tar nyckeln, ljudlöst träder
till lyktan bort i vrån.
"Du mor, det får ej hända!" —
hon rycker till besviken —
"Jag ser att du vill tända
Klippfyrns ljus, min vän.
Om hjärtat än vill brista —
häng nyckeln där på spiken!
Min plikt intill det sista,
jag sviker aldrig den."

Fast hustrun stilla gråter,
hon trotsar icke maken,
hon hänger nyckeln åter
å väggen på sin spik.
Hon kan ej helt försonas
med mannens plikt — fast vaken
hon drömmer sonen Jonas
å logen står som lik.

Erik P—n.

Förf. anm.: Under en viss period av världskriget voro fyrarna släckta i de svenska farlederna. Detta hade till följd att mer än ett fartyg i mörker, storm och oväder gick under med man och allt.

Från nyländska skärgåden.

Det är alltid med ett särdeles nöje, man ser den lilla Kustbon, då den i sitt omslag ligger bland andra tidningar, som anlät med posten. Oansenlig till det yttre vill den liksom dölja sig mellan de större bladen med en blyg ursäkt, att den åter nödgas visa sig i så enkel dräkt. Men var obekymrad, lilla Kustbo. De andra tidningarna få nog vänta tills du är genomläst, ty du är alltid som en brev från en kär vän och oaktat ditt ringa omfång är ditt innehåll mycket rikare, än de större tidningarnas, ty i ingen annan kan man läsa så mycket mellan raderna. Det är en hel historia man läser där. Historien om en litet folk, som omgivet av främmande folkslag på alla sidor, dock förmår att bevara sitt språk, sin kultur och sin egenart, utan att försvinna i mängden. Även Kustbons oansenliga format och dess oregelbundna utkommande talar sitt tydliga språk. Det är en berättelse om de svårigheter, som äro förbundna med tidningens utgivning. Kustbon tyckes säga: "Jag har svårt att bli klädd och komma ut i världen, men jag kommer ändå, för att åtminstone med min åsyn förkunna, att därborta i Estland finnes ett litet folk, som kämpar för sina rättigheter." Det är rätt, lilla Kustbo. Den tiden skall nog ännu komma, då du skall hava vuxit stor. Men just din nuvarande litenhet med det rika innehållet mellan raderna, gör att du nu är så kär för en östsvensk, ty din historia finner gensvar i hans hjärta.

Det säges att lika erfarenheter hava en sammanslutande verkan och estlandssvenskar och östsvenskar hava nog många liknande erfarenheter, ty även här i Finland har rätt och råder samma frihetskamp. Men kanske blir allt bra igen både för estlandssvenskar och svenskarna i Finland. Det är åtminstone skönt att hoppas så.

Mammon.

Skiss av Erik P — n.

Den rike nämndemannen Lars Simonsson i Getabo låg svårt sjuk och skulle snart skiljas hädan från detta livet. Men han hade det så svårt att slita sig från det jordiska och vända sin håg mot de himmelska tingen, mot det stora okända, dit han nu snart skulle styra färden och varifrån ingen vänder åter. Hans själ och sinne var så fäst vid "denna världens fåfänglighet," vid det världsliga och timliga.

Hela sitt liv hade han varit en mammons träl och avgudadyrkare. All hans traktan och strävan hade gått ut på att samla pengar . . . pengar . . . och lägga på hög.

Fast han nu låg där i den breda sparlakansängen och var så svag, att han knappast kunde lyfta sina händer från täcket, — hängde ändå hans ögon som förhäxade vid det gamla massiva, stålbeslagna kassaskåpet, därborta i hörnet. Inom dess fyra väggar låg den skatt förborgad, för vilken han samlat, arbetat, slitit och strävat hela sitt arma, fattiga jordeliv. Ty trots skatten därinne i kassaskåpet, som väl utgjorde ett par hundra tusen thaler, kan man säga, hur märkvärdigt det än låter, att Lars Simonsson var, och hela sitt liv varit, arm och fattig.

Under senare tid har dock vår härliga skärgård blivit överfallen av en svår fiende. En fiende värre än förfinskningen, värre än röda upproret. En fiende, som hotar den svenska skärgårdsbefolkningen med lekamlig och andlig undergång. Detta är dryckenskapen och den olagliga sprithandeln. Ännu aldrig har dryckenskapen ägt hemortsrätt bland Nylands klippor och skär, men skall detta nu bli fallet?

Nej, vi skola hoppas, att skärgårdsfolket, som alltid varit ett nyktert, laglydigt och fosterlandsälskande folk, även nu skall vakna uppur sin dvala, förmå se den fara, som hotar och avkasta de skamliga bojor, varmed dryckenskap och snikenhet hålla på att binda skärgårdens fria folk.

Slutligen får jag även bringa signaturen Erik P — n en varm hälsning och ett lika varmt tack för orden i en av de senaste numren av Kustbon. Även han synes röna det ingalunda ovanliga ödet, att se sina vackraste tanker och ädlaste syften missförstådda. Men i sådana stunder är det gott att ihågkomma skaldens ord: "Till allt vad av kärlek Du verkat, skall Gud sin välsignelse ge."

Ja välkommen åter, kära Kustbo med dina livskraftiga fläktar från svenskarna i Estland, till vilka härmed en varm och innerlig hälsning sändes av

F. V. P.

Vi och sjömansyrket.

Det måste eftertryckligen framhållas att vi svenskar här på Estlands karga kust ännu i förtagsamhet lämna mycket övrigt att önska. Vi komma för litet i beröring med yttrevärlden, med de stora, beundransvärda kulturfolken för att av dem kunna hämta lärdomar, vilka omplanterade i våra förhållanden kunde lända till oberäknelig lycka. Huru ofta t. ex. låta vi icke ypperliga tillfällen till en jämförelsevis lättköpt vinst

På hans bord hade man aldrig sett några läckerheter eller den husmanskost, som ägnar och anstår en välburgen bonde. Det sades om honom, att han icke undfagnade sig själv, sin hustru, som nu var avliden, samt sin enda dotter och tjänarna med bättre kost, än som bestods de orkeslösa ålderdomshjonen, därnere i sockenstugan. Han tummade och vände tolvskillingen många gånger innan han lät den gå ur sina händer. Nog är sparsamhet, försakelse och ärlighet dygder, som borde inpräntas hos varje ung man och kvinna, som går ut i livet — . . . bara det icke går till överdrift.

Och hos Lars Simonsson hade det gått till överdrift.

Hans livs största sorg och bekymmer hade varit de utgifter som förorsakats honom därigenom, att släktingar och anförvanter tvingat honom att låta sin enda dotter gå igenom folkhögskolan samt en husmoderskola inne i staden. Dessa utgifter, nära femhundra thaler, hade grävt och grävt i Lars Simonssons snikna och gnidiga själ och icke lämnat honom någon ro varken natt eller dag. Nog visste han att det var förståndigt och nyttigt, att dottern fick lära sig praktiska och husliga göromål, som hon kunde hava nytta av i framtiden i sitt eget hushåll, då hon en gång fick make och eget bo. Men dessa föreställningar hjälpte föga.

obeaktade gå förbi! Huru envisa äro vi icke ofta att använda opraktiska och föråldrade redskap blott därför att far använt dem, medan vi genom att skaffa oss moderna redskap och genom moderna metoder kunde bespara oss mycket värdefullt arbete som annars går förlorat.

Traditionellt äro vi svenskar nära knutna vid havet och många bland oss skall det väl icke finnas, som ännu inte gungat på havets fria böljor. Det ligger därför nära till hands att vår obesuttna ungdom skulle söka sin utkomst på havet såsom sjöfolk. De fördelar, vilka ur nationalekonomiskt hänseende tala här för äro icke mindre än de ur individuell synpunkt. En sjöman hör nu för tiden till den kategori av människor, som äro bäst avlönade. Och om man dessutom tar vår valutas abnorma värdesänkning med i betraktande bör en sjöman ganska lätt kunna skaffa sig en nätt liten förmögenhet i estländskt mynt. Därutöver kan han tillgodoräkna sig en betydlig insikt i moderna arbetsmetoder varjämte han genom den direkta beröringen med den brusande storvärlden i intellektuellt hänseende erhållit en värdefull utveckling. Denna sjömannens personliga vinst skulle sedan genom honom överflyttas till hans hembygd, som därigenom skulle få en för dess välstånd välbehörlig yrkeskunskap. Man kunde ju sedan efter ett par — tre år tänka sig en svensk navigationsskola t. ex. i Hapsal, där våra sjömän kunde få en högre utbildning såsom styrmän och sist och slutligen sjökaptener.

Jag är övertygad att denna sjömannaklass snart i ekonomiskt hänseende skulle bli den starkaste av våra svenskar och att hela folket genom den skulle få en impuls till nytt liv. Våra sjömän kunde sedan som fartygsbefälhavare inhösta betydande materiella värden, varigenom landets svenskar skulle bliva en maktfaktor att räkna med, ty rikedom och välstånd är makt. Vi se

Han hade ändå fått punga ut med pengarna. . . pengarna, som han älskade och höll dyrbarare än sitt eget liv. Ja bara för att spara och lägga på hög hade han varken unnat sig själv eller sina närmaste något av detta världsliga, timliga, goda, som man kan få för de runda, lätt rullande slantarna.

Så man kunde fråga, nu när Lars Simonsson låg där på sängen och väntade på döden, vad egentligen han och hans närmaste haft för nytta av pengarna, som lågo samlade i hög därinne i det stora kassaskåpet. . . Men hela förklaringen därtill låg däri, att han älskat penningen för dess egen skull och icke för det goda, som kan köpas och anskaffas för densamma.

Kyrkoherden i församlingen satt på en stol vid huvudgården och talade tröstens och hugsvalelsens ord till den sjuke.

Men den ro och frid, som bör komma till en människa, till en jordevandrare, som fyllt sin plikt i samhället samt mot Gad och sina medmänniskor, tycktes icke vilja infinna sig. Han tycktes icke mycket höra på vad hans själasörjare talade till honom. Hans blickar voro som fastnaglade på kassaskåpet i hörnet och hans skälvande fingrar flamlade och plockade på det vita täcket som han räknat pengar . . . pengar . . . det som varit hans livs a och o, begynnelsen och änden. (Forts.)

således huru sjömansyrket kan bli en källa till lycka och välförstånd.

Det skulle kanske kunna göras en invändning mot projektet att sända ungdomar ut på haven. Det kunde ju handa att emigrationen därigenom kunde få fart också i våra bygder. Jag tror dock att den faran i någon mån skall kunna avvärjas av den nyligen grundade folkhögskolan. Den direkta vinsten av en omedelbar beröring med kulturvärlden är i alla händelser överväldigande.

Sist och slutligen skulle jag komma med ett förslag. Det skulle gå ut på icke mer eller mindre än att vårt folksekretariat skulle åtaga sig ett uppdrag såsom någon sorts arbetsförmedlingsbyrå i detta hänseende. Vår ungdoms arbetsförtjänst på världshaven är för nationalekonomiskt hänseende någonting så betydelsefullt att folksekretariatet här borde få en stor uppgift att fylla.

M. K.

Svenska Estland.

Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet sänder läroböcker för de svenska skolorna i Estland.

Arbetet i våra svenska skolor har alltid lidit av läroboksbristen. Denna brist har isynnerhet under kristiden, då det till följd av vår valutas ringa värde nära nog varit omöjligt att införa böcker från utlandet, varit mycket kännbar. Riksföreningen, som redan hjälpt oss så mycket förut, har även härvidlag kommit med en kärkommen hjälp och för 5.000 kr. köpt upp över 2.600 ex. olika läroböcker för Aibolands skolor, vilka böcker redan sänts till de olika svenska orterna. Det är visserligen icke meningen att böckerna skola fås gratis, men priset som bestämmes för dem, kommer på långt när icke att täcka utgifterna. Det lilla, som inkommer, bör för kontrollens skull redovisas till Svenske Folksekreteraren och genom honom till Riksföreningen.

Folkrepresentanten H. Pöhls föredragsturné i bygderna.

Folkrepresentanten H. Pöhl har under tiden 28 okt. — 2 nov. vistats på Nuckö, där han i Sutlep, Klottorp, Dyrslätt, Höbring, Bergsby m. m. hållit föredrag om ställningen på olika områden samt upplyst om de stundande valen. Intresset var överallt mycket stort och alla insågo, att vi svenskar alltid borde hålla ihop, då det gäller politiska val. Den är icke värd det svenska namnet, som under andra tider vänder sig till egna män, men under valtider låter förläda sig av främmande falska locktoner.

Odinsholms skola

har nu äntligen fått behålla en del bräder för det under byggnad varande nya skolhusets räkning. Det har icke varit lätt för öborna att skaffa byggnadsmaterial för sin skola. De förut lovade bräderna beslagtogs av de lokala myndigheterna, som bortförde hälften av dem till Hapsal. Båten, som skulle lasta in resten, hade också redan lagt till vid ön, då representanterna från ön infunno sig på Svenska Folksekretariatet och berättade om den beklagliga ställningen. Folksekreteraren vände sig genast ännu en gång till Bildningsministern och Handelsministeriet med den påföljd att Bildningsministeriet köpte bräderna för sko-

lans räkning av Handelsministeriet, som anförde som orsak att Odinsholm icke velat utbetala bräderna och att Ministeriet varit tvunget sälja dem till en lokal myndighet, som naturligtvis gärna önskat dem och därför tillgripit mått och steg. Då nu Bildningsministeriet, på villkor att S. O. V. betalar deras värde, begärde få köpa bräderna för skolans räkning, var saken på en gång klar.

Folkhögskolan i Birkas

öppnas den 6 november, på svenska dagen. Såsom representant från Reval kommer pastor N. Linderstam att närvara vid högtidligheter. Rektor Uus Stadius och godtemplarlogen Balder ha sänt lyckönskningstelegram.

Lokala meddelanden.

Korta notiser.

Konstituanten kommer att fortsätta sin verksamhet tills riksförsamlingsvalresultaten proklamerats. Under tiden kommer Konstituanten även att behandla statens 1921 års budget.

Utställningen i Reval har i år gett över 1 miljon i inkomster samt över 200, 000 mk. i ren vinst.

Licenssystemet avskaffas så småningom.

Den 2 nov. var det sammanträde på Handelsministeriet, varvid beslöts att så småningom avskaffa licenssystemet. Endast vissa varors införsel och utförsel skulle förhindras genom ett slags kontroll, men handeln med andra varor finge bli friare.

Underrättelse för sjöfarande.

Reval, 28 okt. 1920.

På Stora Rågö's NW-udde har uppförts ett 4-kantigt genomskinligt järntorn försett med ett vitt dubbelt klippljus av följande karaktär:

blink	0,5 sek.
mörkt	1,5 "
blink	0,5 "
mörkt	7,5 "

återkommande varje 10,0 sek.

Position: 59° 21, 0 N bredd, 23° 53, 0 längd.

Ryska kortet No. 1450.

Chefen för fyrväsendet i Estland.

Denna fyr har uppförts så sent, då i närheteo ingen fanns som skulle hava gjort detta arbete. Slutligen lyckades vi finna arbetare i Baltischport, som fått 2000 mk. arbetslön för 1 kub. m. betongfundament.

Sverige och Finland.

Fredsfördraget mellan Finland och Ryssland.

Republikens president har fastställt regeringens proposition till riksdagen om godkännande av fredsfördraget mellan Finland och Ryssland.

De Geers ministär bildad.

Stockholm, 27 okt. De Geers fackminister har enligt förkludande numera blivit slutligen bildad. Sammansättningen av den nya ministären är följande: premiärminister De Geer, utrikesminister attachén i London greve Wrangel, justitieminister jurisd:r Ekeberg,

socialminister överdirektören i socialstyrelsen Elmquit, kommunikationsminister landshövding Murray, finansminister fullmäktigen för statskontoret Heinrich Tamm, handelsminister landshövding Malm, försvarsminister generalmajor Hammarskjöld, jordbruksminister professor Hansson, ecklesiastikminister överdirektör Bergquit. Rådgivande medlemmar av regeringen bli förra medlemarna av statsrådet rådman Dahlberg från Malmö och kanslirådet vid justitiedepartementet Eriksson.

Utlandet.

Sovjetryssland.

Man har hoppats, att läget i Ryssland så småningom skulle förändras, och det har det ju visserligen också gjort, men det går så långsamt. Det ser ut, som om det skulle vara omöjligt att bekämpa Ryssland med vapenmakt. Angreppen utifrån tyckas bara förlänga sovjets liv, ty de framkalla en kraftansträngning hos det röda väldet, som gör att yttre makter icke gärna få bukt på det. Den åsikten gör sig därför allt mer och mer gällande, att Rysslands inre förhållanden skola bli orsak till blivande förändringar. Sinovjev anser förhållandena i Rådssryssland vara så förtvivlade, att sovjet faller, om icke revolutionen under vintern utbryter i väster; det är främst Italien, Tjeckoslovakien och — märk väl — England, som bolsjevikerna i detta avseende hoppas på. Mer eller mindre osäkra äro självfallet uppgifter, som fåtts på sådan väg, men de äro dock i hög grad sannolika, enär de fullt överensstämmer med så gott som alla övriga meddelanden, vilka på senare tid kommit från Lenins rike — enligt Sv. Tidningen.

Vad kriget mot Ukraina och Wrangel beträffar, så ämnar Sovjet fortsätta det. De röda trupperna få ej ett ögonblick tröttnas i sina angrepp, fastän freden med Polen undertecknats.

Enligt Ukrainska pressbyråns meddelande har rådsregeringen med fyra femtedelars majoritet beslutat fortsätta kriget. Mobilisering av alla 86 — 87 — 88 födda ryssar äv anbefalld.

Kerenski har åter framträtt, manande alla bolsjevikfientliga partier att organisera sig för att stöta bolsjevismen, vilket han hoppas kunna ske inom en månad.

Englands gruvstrejk bilägges.

Som bekant har det rått en mycket vittomfattande gruvstrejk i England. En miljon arbetare ha berörts av den. Flera järnbruk hade stoppats. Alla livsmedel stego våldsamt i pris. Nu har regeringen underhandlat med gruvfolkets representanter och som synes med ganska gott resultat. Daily Telegraphs korrespondent erfar, att man med säkerhet kan motse en lösning av kolstrejken.

Irländska fragan i underhuset.

London, 26 okt. Generalsekreteraren för Irland Haman Greenwood yttrade i går i underhuset under diskussionen om den irländska frågan, att regeringens politik medfört goda resultat. Antalet våldsdåd har förminskats. Striden utkämpas mellan den republikanska armén och Englands regering. Anhöll om underhusets understöd för sig själv och sin regering i kampen mot lönnmördarna, vilka hindra avgörandet av Irlands politiska fråga.

Handelsförbindelsernas återupptagande mellan England och Ryssland.

Villkoret härför: frigivandet av engelska fangar.

London, 26 okt. Vid besvarandet i underhuset av en fråga, angående upptagandet av handelsförbindelserna mellan England och Ryssland yttrade Bonar Law, att frigivandet av Britanniens i Ryssland befintliga undersåtar, vilka önska återvända till hemlandet, är det första villkoret för handelsförbindelsernas återupptagande vara önskvärt och ganska viktigt. För närvarande, då man tar i betraktande arbetslösheten och den om-

ständigheten, att andra länder äro på väg att inleda handelsförbindelser med Ryssland, bör England göra sitt bästa för bevakande av sina intressen. Angående fångarnas hemvändande yttrade Bonar Law, att meddelanden ingått, vilka tyda på, att rådsregeringen är beredd att skrida till åtgärder för att oförtövat frigiva i Ryssland befintliga brittiska undersåtar. (Wasa Posten.)

— **Wrangel erkänner Finlands självständighet.** Sydriska regeringens utrikesminister, Struwe, har under samtal med en medarbetare i Temps meddelat, att general Wrangel erkänner Finlands oavhängighet och har för avsikt att inleda de vänskapligaste förbindelser med Finland.

— **Vad folkförbundet kostar.** Budgeten för nationernas förbund, vilken redan godkänts av rådet, men som skall fastställas vid generalförsamlingen i Geneve, belöper sig till 20,650,000 francs i guld. Utgifterna fördela sig på följande sätt 13,650,000 francs åtgå till allmänna utgifter och 7 miljoner äro avsedda för betäckande av kostnaderna för den internationella arbetsbyrå. Kostnaderna skola bestridas av de stater, vilka äro medlemmar av förbundet. Härvid kommer den klassificering att följas, som är gällande för internationella postunionen. Denna kommer emellertid att inom närmaste framtid undergå vissa förändringar.

SVENSK-FINSKA ST. MIKAELS

Församlingens röstberättigade medlemmar sammankallas till

Allmän Stämman

SÖNDAGEN, DEN 7. NOVEMBER 1920, KL. 12.
RIDDAREGATAN, 3.

Dagordning: 1) val av 5 kyrkorådsmedlemmar och kandidater.
2) kassaredovisning för år 1919.
3) budget för år 1920.

Utdrag ur kyrkolagen:

Å kyrkorådets vägnar

H Pöhl
Ordförande.

D. Pettersson
Sekreterare.

§ 2. I den av församlingsmedlemmar sammansatta allmänna stämman äga alla av båda könen konfirmerade medlemmar, som fyllt 20 år, minst ett år stått i församlingens kyrkobok, ordentligt erlagt sina utskylder till församlingen och som icke berövats valrätten genom de lokala självstyrelse-institutionerna, med röst rätt deltaga.

§ 7. Församlingens röstberättigade medlemmar kunna även själva uppställa kandidater, som svara mot fordringarna i § 8. Ett dylikt skriftligt förslag till styrelsen, måste vara försett med 10 underskrifter och iamlämnas icke senare än en vecka före valen.

§ 8. Passiv valrätt äger varje församlingsmedlem, som svarar mot de 1 § 2 nämnda fordringarna och fyllt 25 år.

Nuckö folkhög-, hushalls- och lantmannaskola.

Birkas, börjar sitt första läsår den 6 Nov. och kursen pågår t. o. m. slutet av april. Unga män och kvinnor, som fyllt 16 år, kunna anmäla sig som elever till undertecknad. Kursavgiften erlägges in natura (matvaror, ved m. m.), medellösa elever torde kunna erhålla nedsatt avgift eller möjligen fri undervisning. Varje elev medtager sängkläder, handduk och tvål, två tallriker samt sked. Även äldre ungdomar äro välkomna!

Kaleb Andersson
Rektor.

Alla medlemmar av Svenska St. Mikaelssamlingen i Reval, som ännu icke erlagt sina avgifter för 1920 (minst 10 mark), uppmanas att inbetala dem till kyrkorådets kassör, Sjöpromenaden 17, Livsmedelsaffären 8-1 och 2-5.

På Nargö uppbäras avgifterna genom kyrkorådsmedlemmen Ernst Ambrosen.

H. Blees,
kassör.

Estländska frimärken köpas.

Särskilt önskas kopeksmärkena, invalidmärkena, de nya patrycksmärkena, samt 5, 15 och 23 mks. Uppgiv antal, sort och pris! Gösta L. Åkerblom, Vasa, Finland.

Svenska sångare

samlas alla torsdagar klockan 8 tiden på gamla skolan, Riddaregatan 3, till **sångövningar.**

Gustav-Adolfs-dagen

den 6 nov.

firas med gudstjänst i kyrkan kl. 6 e. m. samt efter gudstjänsten samkväm i gamla skolan, Riddaregat. 3.

